

יחיאל קריזה

“תערוכות בתל-אביב” / הארץ / 20.10.61 / תע' יחיד / מוזיאון תל-אביב

יחיאל קריזה ידוע בארץ כצייר שהשיג את מיטב הישגיו בציור הגואש. תערוכתו הנוכחית בביתן “הלנה רובינשטיין”, היא תערוכת היחיד הראשונה משלו ששולט בה ציור השמן, וקריזה מופיע בה כאמן מגודש בטכניקה זו בדיוק כפי ששלט בצבעי הגואש. במעבר לצבעי שמן, שמר קריזה, ואף פיתח, את מיידיות ובלתי-אמצעיות כתב ידו האמנותי, בעוד שהמבנה הצבעוני נהפך לאחיד יותר. תערוכה זו נמצאת בקו המשך ישיר של התפתחותו האמנותית ומוכיחה עקביות הגיונית-ציורית מובהקת. בתערוכה מגיע לשיא גם המעבר למונכרום שלם, מה שמאפשר לדבר על “תקופה לבנה” של קריזה. המבנה הציורי של עבודות קריזה הוא פשוט ותמציתי, ומתהווה ע”י רישום מבנים גיאומטריים חופשיים בשכבה הראשונה של הציור ועיבוד מבנים אלה בכתב-יד מכחולי מלמעלה עד קבלת אחידות צורנית - מהבד ועד התוצאה הסופית. האחידות הצבעונית מושגת גם היא דרך כתב-יד מכחולי זה שהוא מונוכרומי לגמרי בטבעו ובו משתמש קריזה, כאמור, בצבע הלבן בלבד. נקודה זו אמנם עלולה לעורר ויכוח, מאחר שאחידות צבעונית זו מושגת בלי ספק ע”י סילוק הקונפליקט הצבעוני, אך ויכוח זה השורר כיום בעולם האמנות, אינו מענייננו כאן, ואין בכוחו לפגום מהבשלות האמנותית של ציורי קריזה. התערוכה כולה נמצאת ברמה גבוהה ביותר, אך גם ברמה זו בולטים כמה ציורים טובים במיוחד כ”קווים וצורות”, “אור בצפת”, “עם שחר”, “אטיוד” ואחרים. תערוכה זו היא הפגנת כוח משכנעת של קריזה במדיום צבע השמן.